

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de către Victor Frunze, reprezentat de avocatul Dumitru Stratan,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Irina Frunze și Victor Frunze împotriva lui Mihail Cucoș privind constatarea și declararea nulității actului juridic, repunerea părților în poziție inițială,

împotriva deciziei din 10 octombrie 2023 a Curții de Apel Bălți,

*(Dosarul nr. 2ra-620/24
Nr. PIGD 2-21058757-01-2ra-16052024)*

Recurs declarat după 01 septembrie 2023. Invocarea declarativă a art. 432 alin. (1)-(2) din Codul de procedură civilă nu constituie temei pentru admisibilitatea recursului. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Au examinat anterior cauza judecătorești:

Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Sîngerei (M. Scripliuc)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (S. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu)

29 iulie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților, admisibilitatea recursului declarat de către Victor Frunze, reprezentat de avocatul Dumitru Stratan,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din

Diana Stănilă, *Președinte*,

Gheorghe Stratulat

Ion Munteanu, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 19 aprilie 2021, Irina Frunze și Victor Frunze, reprezentați de avocatul Andrei Iosip, au depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Mihail Cucos privind constatarea și declararea nulității actului juridic, repunerea părților în poziție inițială.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanții au relatat că la 07 aprilie 2017 dânsii, în calitate de vânzători și Mihail Cucos, în calitate de cumpărător, au încheiat tranzacția de vânzare-cumpărare a cotei-părți sociale în mărime de 15%, deținută de către ultimii în proprietate comună devălmașă în cadrul SRL „Semincerul-Unic” cu sediul în r-nul *****, sat. *****, exteriorizată sub forma de donație și anume conform contractului de donație nr.3412, autentificat de către notarul public Corina Pădurari.

3. Totodată, la 07 aprilie 2017, pârâtul a emis o confirmare olografă prin care s-a angajat să le achite suma de 300000 de lei anual, în perioada 2017–2020, însă nu și-a executat obligația asumată, invocând dificultăți financiare.

4. De altfel, reclamanții au precizat că contractul de donație încheiat între părți, în realitate a avut un caracter simulat, mascând o vânzare-cumpărare a cotei-părți sociale, fapt confirmat prin recipisa olografă a pârâtului privind plata sumei de bani. Astfel, au recurs la o deghizare totală, prezentând o donație aparentă pentru a ascunde un contract de vânzare-cumpărare, întrucât pârâtul nu putea justifica proveniența sumelor de bani ce urmau să fie plătite cu titlu de preț.

5. Subsecvent, reclamanții au subliniat că, la momentul încheierii contractului de donație, activele întreprinderii constituiau aproximativ 14.684.800 de lei, astfel încât este lipsit de orice raționament economic ca aceștia să fi donat, cu titlu gratuit, cota-parte de 15% deținută în cadrul SRL „Semincerul-Unic”, a cărei valoare reală era de circa 1.800.000 de lei, unei persoane străine.

6. Totodată, ei au enunțat că suma de 1.200.000 de lei, pe care pârâtul s-a obligat să o achite, este ușor inferioară valorii reale a cotei-părți, ceea ce denotă că prețul a fost negociat între părți și reflectat ulterior în înscrisul olograf emis de pârât privind obligația de plată.

7. Așadar, având în vedere cele menționate și întemeindu-și cererea de chemare în judecată pe prevederile art.216, 217, 219, 221 din Codul civil (în redacția Legii în vigoare până la 01 martie 2019), Irina Frunze și Victor Frunze, reprezentați de avocatul Andrei Iosip au solicitat constatarea și declararea nulității contractului de donație nr.3412 din 07 aprilie 2017, ca fiind simulat, cu repunerea părților în poziție inițială și încasarea cheltuielilor de judecată.

8. Prin încheierea protocolară din 14 iunie 2021 a Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei s-a atras în proces, în calitate de intervenient accesoriu, notarul Corina Pădurari (f.d.38, Vol.I).

9. Prin încheierea din 20 decembrie 2021 a Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei s-a respins cererea înaintată de Mihail Cucos, reprezentat de avocatul Ana Iavorski-Baidaus privind scoaterea de pe rol a cererii de chemare în judecată, în temeiul art.267 lit.k¹) Cod de procedură civilă (f.d.95-96, Vol.I).

10. Prin încheierea din 09 noiembrie 2022 a Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei s-a respins cererea înaintată de Mihail Cucos, reprezentat de avocatul Ana Iavorski-Baidaus privind ridicarea excepției de tardivitate (f.d.192-195, Vol.I).

11. Prin hotărârea din 12 decembrie 2022 a Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei, s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de Irina Frunze și Victor Frunze.

S-a declarat nul contractul de donație nr.3412 din 07 aprilie 2017, încheiat între Irina Frunze și Victor Frunze, în calitate de donatori și Mihail Cucos, în calitate donatar, cu repunerea părților în poziție inițială (f.d.45, 51-57, Vol.II).

12. La 04 ianuarie 2023, Mihail Cucos, reprezentat de avocatul Ana Iavorski-Baidaus a depus apel, iar la 03 aprilie 2023 a prezentat cererea de apel motivată împotriva hotărârii din 12 decembrie 2022 a Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi decizii privind respingerea ca neîntemeiată și tardivă a cererii de chemare în judecată înaintate de Irina Frunze și Victor Frunze (f.d.50; 69-97, Vol. II).

13. Prin decizia din 10 octombrie 2023 a Curții de Apel Bălți, s-a admis apelul declarat de Mihail Cucos, reprezentat de avocatul Ana Iavorski-Baidaus.

S-a casat integral hotărârea din 12 decembrie 2022 a Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei și s-a emis o nouă hotărâre, prin care s-a respins acțiunea civilă formulată de Irina Frunze și Victor Frunze.

S-au menținut încheierile din 20 decembrie 2021 și din 09 noiembrie 2022 ale Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei (f.d.145-162, Vol.II).

14. Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Bălți a constatat că la 07 aprilie 2017, Victor Frunze și Irina Frunze, în calitate de donatori, au încheiat cu Mihail Cucos, în calitate de donatar, contractul de donație nr. 3412, autentificat de notarul public Corina Pădurari. Obiectul donației îl constituia cota-parte de 15% din capitalul social al SRL „Semincerul-Unic”, evaluată la 810 lei, potrivit mențiunilor din actul autentificat.

15. De asemenea, a reținut existența unei recipise olografe semnate de părât la aceeași dată (07 aprilie 2017), prin care acesta își asuma plata anuală a sumei de 300.000 de lei în perioada 2017–2020. Reclamanții au interpretat acest înscris drept act secret al unui contract de vânzare-cumpărare disimulat sub forma unei donații.

16. Curtea de Apel Bălți a analizat natura juridică a raportului dintre părți prin prisma art. 8, 9, 10, 11, 195–197, 216, 217, 221, 666, 667, 827 și 835 din Codul civil, în redacția în vigoare la momentul încheierii actului (anterioară Legii nr. 133/2018), constatând că nu sunt întrunite condițiile unei simulații în sensul art. 221 alin. (2) din Cod civil.

17. Instanța de apel a reținut că simulația presupune existența concomitentă a unui act aparent și a unui act secret, în care voința reală a părților este ascunsă sub forma unui act public. Pentru a fi admisă o acțiune în simulație, reclamanții trebuiau să dovedească existența actului secret și conținutul acestuia (în speță, un contract de vânzare-cumpărare).

18. Or, recipisa olografă invocată de reclamanți nu conține elementele esențiale ale unui contract de vânzare-cumpărare, lipsind identificarea precisă a obiectului vânzării (cota-parte de 15%), identitatea completă a părților contractante, data certă, semnăturile ambelor părți și cauza licită a actului, condiții impuse de art. 196 alin. (1)-(2) și art. 220 ale Codului civil. În consecință, acest înscris nu poate fi calificat drept act juridic susceptibil de a produce efecte juridice patrimoniale, fiind lipsit de forma cerută de lege pentru validitatea contractului de vânzare-cumpărare.

19. Curtea de Apel Bălți a apreciat, de asemenea, că prezumția de legalitate și autenticitate a contractului de donație, autentificat de notarul public în conformitate cu art. 827 Cod civil, nu a fost răsturnată prin probe contrare. În raport cu aceasta, susținerile reclamanților privind scopul simulat al actului au rămas neprobate, contrar exigențelor art. 118, 121 și 122 Cod de procedură civilă, potrivit cărora sarcina probei revine părții care afirmă un fapt.

20. Totodată, a reținut că recipisa semnată de Mihail Cucos, interpretată corect, relevă o promisiune de plată cu titlu de întreținere sau recompensă, și nu o contraprestație aferentă unei vânzări. Prin urmare, neexecutarea obligației de plată ar fi putut justifica revocarea donației conform art. 835 alin. (3) Cod civil, și nu nulitatea absolută pentru simulare, acțiunea de revocare fiind însă supusă termenului de un an de la data la care donatorul a luat cunoștință de motivul de revocare.

21. Astfel, reclamanții, cunoscând încă din anul 2017 neexecutarea plăților pretinse, au introdus acțiunea abia în anul 2021, ceea ce face ca dreptul la acțiune, sub acest aspect, să fie prescris.

22. De altfel, Curtea de Apel Bălți a analizat critic susținerea apelantului potrivit căreia reclamanții nu ar fi achitat taxa de stat în cuantumul prevăzut de

lege, ceea ce ar fi impus scoaterea acțiunii de pe rol în conformitate cu art. 267 lit. k¹) din Codul de procedură civilă.

23. Or, analizând obiectul acțiunii, instanța de apel, a stabilit că aceasta privea constatarea și declararea nulității contractului de donație nr. 3412 din 07 aprilie 2017, având ca obiect cota-parte de 15% din capitalul social al SRL „Semincerul-Unic”, evaluată la 810 lei conform datelor din actul notarial.

24. În consecință, Curtea de Apel Bălți a apreciat că valoarea acțiunii este de 810 lei, iar, potrivit art. 3 alin. (1) din Legea taxei de stat nr. 1216-XII din 03 decembrie 1992, pentru acțiunile cu caracter patrimonial se aplică o taxă de 3% din valoarea acțiunii, dar nu mai puțin de 150 de lei. Deoarece 3% din 810 lei reprezintă 24,3 lei, reclamantii au achitat corect taxa minimă legală de 150 de lei, conform ordinului de plată HC7M-H100 din 16 aprilie 2021.

25. Totodată, instanța de apel a constatat că argumentul apelantului privind valoarea reală a acțiunii (1.800.000 de lei) și, respectiv, obligația de achitare a unei taxe de 25.000 de lei, nu este întemeiat, întrucât contractul de donație indică în mod expres că valoarea cotei donate este 810 lei, iar probe contrare care să demonstreze o altă valoare nu au fost prezentate instanței.

26. Prin urmare, Curtea de Apel Bălți a reținut că Judecătoria Bălți, sediul Sîngerei a aplicat corect dispozițiile legale privind taxa de stat și că nu există temei pentru scoaterea acțiunii de pe rol în temeiul art. 267 lit. k¹) din Codul de procedură civilă, motiv pentru care a menținut încheierea din 20 decembrie 2021 ca fiind legală și întemeiată.

27. Subsecvent, Curtea de Apel Bălți a confirmat legalitatea încheierii din 09 noiembrie 2022 a Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei, prin care s-a respins cererea pârâtului de ridicare a excepției de tardivitate. Instanța de apel a reținut că acțiunea în constatarea nulității absolute a contractului de donație, întemeiată pe art. 216, 217 și 221 din Codul civil, este imprescriptibilă, iar dispozițiile art. 835 alin. (3) al Codului civil, privind revocarea donației, nu sunt aplicabile în cauză. În consecință, Judecătoria Bălți, sediul Sîngerei a interpretat corect normele art. 185 și 186¹ din Codul de procedură civilă, motiv pentru care încheierea a fost menținută.

28. La 15 mai 2024, Victor Frunze, reprezentat de avocatul Dumitru Stratan a declarat recurs împotriva deciziei din 10 octombrie 2023 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea acesteia și menținerea în vigoare a hotărârii instanței de fond.

29. În susținerea cererii de recurs, recurentul reiterând motivele de fapt și de drept indicate pe parcursul examinării cauzei în prima instanță și instanța de apel, a invocat că instanța ierarhic inferioară a apreciat vădit nerezonabil probele și a acționat în mod arbitrar, motiv pentru care decizia din 10 octombrie 2023 a Curții de Apel Bălți urmează a fi casată în temeiul art.432 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă, cu menținerea în vigoare a

hotărârii din 12 decembrie 2022 a Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei, care în opinia sa este legală.

30. Prin referința depusă la 04 august 2024, Mihail Cucos, reprezentat de avocatul Ana Iavorski-Baidaus a solicitat declararea inadmisibilă a recursului înaintat de Victor Frunze, reprezentat de avocatul Dumitru Stratan împotriva deciziei din 10 octombrie 2023 a Curții de Apel Bălți.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

31. Art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecatori.”

32. Art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

33. Art. 433 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

f) recursul este vădit neîntemeiat.”

34. Art. 434 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

35. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecatori, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

36. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că Victor Frunze, reprezentat de avocatul Dumitru Stratan s-a conformat dispozițiilor art. 434 alin.(1) din Codul de procedură civilă, și a depus în termen recursul la 15 mai 2024. Or, decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 10 octombrie 2023 și notificată reprezentantului recurentului, avocatului Dumitru Stratan, prin e-mail, la 15 martie 2024 (f.d.163).

37. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit.a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă (a se vedea pct.32).

38. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

39. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

40. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

41. Din analiza recursului declarat rezultă că Victor Frunze, reprezentat de avocatul Dumitru Stratan a invocat temei de admisibilitate prevederile art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă (a se vedea pct. 29).

42. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că motivele de casare, invocate în recursul depus de Victor Frunze, reprezentat de avocatul Dumitru Stratan nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, or, nu s-a constatat că decizia contestată ar fi arbitrară.

43. La acest capitol, în ceea ce privește susținerea recurentului potrivit căreia hotărârea instanței de apel ar fi arbitrară, în sensul art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs reține că nu orice dezacord cu soluția instanței ierarhic inferioare echivalează cu o încălcare a principiilor de drept sau cu o hotărâre arbitrară.

44. Din punct de vedere jurisprudențial, noțiunea de „hotărâre arbitrară” trebuie înțeleasă în lumina interpretărilor date de Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

45. Astfel, în cauza *Bochan v. Ucraina* (nr. 2), 5 februarie 2015, § 62, Curtea a reținut că o decizie judecătorească este arbitrară dacă nu are nicio bază juridică în dreptul intern și nu stabilește nicio legătură logică între faptele litigiului, norma juridică aplicabilă și soluția adoptată. În plus, în cauza *Ballıktaş Bingöllü v. Turcia*, 22 iunie 2021, § 75, s-a subliniat că o hotărâre este afectată de o „eroare vădită” atunci când conține o eroare de drept sau de fapt atât de gravă încât niciun judecător rezonabil nu ar fi putut să o comită și care are potențialul de a compromite echitatea procesului.

46. Aplicând aceste repere la cauza dedusă judecății, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că hotărârea instanței de apel a fost pronunțată în temeiul probelor legal administrate și al unei interpretări conforme a normelor legale incidente. Hotărârea contestată nu este lipsită de fundament juridic, iar raționamentele instanței de apel sunt clare și coerente, reflectând o legătură directă între situația de fapt și dispozițiile legale aplicabile.

47. Referitor la susținerea privind pretinsa apreciere vădit nerezonabilă a probelor, instanța de recurs constată că nu a fost demonstrată existența unei erori evidente de evaluare a materialului probator, care să fi fost determinantă pentru soluția adoptată. O simplă divergență în interpretarea probelor nu este suficientă pentru a atrage incidența art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă.

48. Prin urmare, nu se poate reține caracterul arbitrar al hotărârii, întrucât nu s-a dovedit o abatere evidentă de la dreptul intern, nici o nefundamentare juridică, astfel cum impune art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, coroborat cu jurisprudența CtEDO.

49. Respectiv, întrucât, potrivit art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, o eroare în aprecierea probelor poate atrage admiterea recursului doar dacă este vădită, inexplicabilă rațional pentru un profesionist și determinantă pentru soluția pronunțată, iar în speță recurentul nu a demonstrat aceste elemente și nu a prezentat argumente sau probe concludente privind caracterul arbitrar al deciziei Curții de Apel Bălți, care a fost întemeiată pe probele administrate și interpretarea corectă a normelor legale, rezultă că cererea de recurs este nefondată.

50. În context, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, motivele invocate în cererea de recurs sunt similare celor invocate în cadrul judecării anterioare a cauzei, asupra căroră instanța de apel s-a pronunțat corespunzător cu respectarea prevederilor legale.

51. Decizia din 10 octombrie 2023 a Curții de Apel Bălți nu poate fi considerată arbitrară, întrucât instanța de apel a motivat pe larg hotărârea, a individualizat în mod just situația părților, a coroborat probele administrate și a aplicat în mod corect dispozițiile art. 221 din Codul civil, precum și art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, care definește temeiurile reale pentru admiterea unui recurs. Simpla nemulțumire a recurentului față de respingerea cererii sale de chemare în judecată, nu poate înlocui lipsa unor vicii reale de legalitate sau de fond. Or, instanța de apel, a precizat că actele juridice simulate în sensul art. 221 alin. (2) din Codul civil sunt actele menite să creeze o aparență juridică pentru terți și implică o neconcordanță intenționată între voința reală și voința declarată, care are ca scop înșelarea terților și implică existența de fapt a două acte, dintre care unul este aparent și nu este menit să producă nici un efect, iar altul este secret care diferă de cel aparent privitor la natura, părțile sau conținutul operației juridice. Iar, în speță, nu s-a confirmat caracterul simulat al contractului de donație nr.3412 din 07 aprilie 2017, încheiat între donatorii Victor Frunze, Irina Frunze și donatarul Mihail Cucoș.

52. Prin urmare, dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

53. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

54. În contextul prevederilor art. 432 alin. (2) din Codul de procedură civilă, în cazul invocării inclusiv în recurs de către recurent a temeiurilor conținute la art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs verifică sub aspectul dat temeiurile recursului.

55. La acest aspect, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa constantă, statuează că, dreptul de acces la instanță nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, p. 38, cauza Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (cauza Luordo împotriva Italiei, p.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (cauza Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45). Procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (cauza Helmers c. Suediei, 09 octombrie 1991).

56. Din considerentele redate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că recursul declarat de Victor Frunze, reprezentat de avocatul Dumitru Stratan, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă și drept urmare prin prisma art. 433 alin. (1) lit. f), urmează a fi considerat inadmisibil, deoarece este vădit neîntemeiat.

57. Din aceste motive, în conformitate cu art. art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, alin. (1), lit. f), 440, alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Consideră inadmisibil recursul declarat de către Victor Frunze, reprezentat de avocatul Dumitru Stratan împotriva deciziei din 10 octombrie 2023 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Diana Stănilă

Judecători

Gheorghe Stratulat

Ion Munteanu